

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и от погрешното възприемане на обстоятелството, че средствата, които са предмет на спорните мерки, имат публично естество.

— Във връзка с това се твърди, че решението неправилно квалифицира използваните от Fondo interbancario di tutela dei depositi средства като публични средства, без да вземе предвид в частност възприетите от Съда принципи в решения от 15 юли 2004 г., C-354/02, Pearle и др., и от 30 май 2013 г., C-677/11, Doux Élevage.

2. Второто основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и от неправилното възприемане на обстоятелството, че за спорните мерки вина има държавата.

— Във връзка с това се твърди, че решението неправилно приема, че държавата има вина за спорните мерки, без да вземе под внимание обстоятелството, че те са следствие от самостоятелното решение на частноправен субект, какъвто е Fondo interbancario di tutela dei depositi, при което никой публичен орган не е упражнил каквото и да е недължимо влияние или натиск за приемането на подобно решение.

3. Третото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и от неправилното възприемане на обстоятелството, че е било предоставено изборително предимство. Неправилно бил приложен критерият на инвеститор в условията на пазарна икономика.

— Във връзка с това се твърди, че решението е погрешно, тъй като не е отчело, че спорните мерки всъщност съответстват на т.нар. критерий на инвеститора в условията на пазарна икономика, доколкото за Fondo interbancario di tutela dei depositi те са били явно икономически по-изгодни в сравнение с алтернативния вариант на развитие, който би се проявил при ликвидацията на Banca Tercas.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 3, буква б) и от неправилната преценка на въпроса за съвместимостта с вътрешния пазар на твърдяната държавна помощ.

— Във връзка с това накрая се твърди, че Комисията е допуснала грешка, приемайки спорните мерки за несъвместими с вътрешния пазар, дори те да биха могли да се квалифицират като държавна помощ.

Иск, предявен на 8 март 2016 г. — Klausner Holz Niedersachsen/Комисия

(Дело T-101/16)

(2016/C 145/43)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Залбург-Еберсдорф, Германия) (представители: D. Reich, C. Hipp и T. Ilgner, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

— да установи, че ответникът нарушил член 108 ДФЕС във връзка с член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като след писмото на ищеца от 13 ноември 2015 г. не приел решение по член 4 от същия регламент за прекратяване на процедурите по предварителна проверка SA.37113 и SA.375009,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноси, включително и ако предметът на иска отпадне поради приемане в хода на производството на съответна мярка от Европейската комисия.

Основания и основни доводи

Като основание на иска си ищецът изтъква, че Комисията не приела в разумен срок решение за прекратяване на процедурата по предварителна проверка, както предвиждал член 4, параграфи 2 — 4 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽¹⁾, въпреки че била поканена да действа в съответствие с член 265, параграф 2 ДФЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, стр. 9)